

Sevmeden Olmuyor Sevgili Didem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mart 2022

“Edebiyat dünyasında neler olup bittiğinin pek farkında değilim. Dergileri de elime geçtikçe okuyorum. Ben daha kıyıda köşede bir yerdeyim. Hatta bu yüzden son dönemde bir edebiyat okuru bile sayılmam.”(Didem Madak)

Sessizliğimle revaçtayım, sevgili Didem ve dün de saklandığın yaşında ve yasındayım. Toprak olman neyi değiştirir ki? Nasıl ki topraktan geldik ve de toprağa gideceğiz... Çiçeklenen ruhumla ve hızlıca yaklaşan ilkbaharla bil ki ben de kırlara koşup nasıl da açacağım. Ve evet, açmayı hep erteledim bir ömür haizi olduğum çiçek vasfıma da bakma sen ki... Kuytularda unutulmuş bir göçebe şarkıyı ben misal. Tekerrür eden tarihle de pek bir içli dışlıyım. Unuttuğum ne mi? Ya, unutulduğum? Bir de ufukta saklı ruhum ve umudum, Didem. Taslağı bu mektubun aslında tavşan dişli pervasızlığımla bil ki kemiriyorum kalemi elbet en sevdiğim: kalem-kakan varlığımla anlamıyorum da insanları: Ne yani dünyaya kazık mı kakacağız? Öyle ya da böyle, ne fark eder ki zaten dünya dışı bir canlı olduğum için ve de dünyevi telaşlarım olmadığı kadar dünyanın malında mülkünde de gözüm yok iken. Ama göze geldiğim doğrudur. A, bak, göz göz kabardı kahvem... Desem de inanma sen bana: ne kahveyi severim ne de fala inanırım gel gör ki farazi ihtimaller dâhilinde bazen içimdeki fay hattının kırıldığını duyuyorum ve direkt AKUT' a telefon açıyorum. İhbar etmem gereken bir deprem olasılığı ile deşifre ediyorum işte içimdeki çatlakları bu yüzden yeryüzünde saklı kim varsa hayli çatlak olan bana pek bir yakın geliyor. Misal... Sık sık sokaktan geçen o meczup adam ve köpeği ve bil ki; ikisini de kimseye değişmem. Adamla bol bol alay ediyor tavus kuşları. Adam da istifini bozmadan geçip gidiyor ama şu da bir gerçek ki; adam ve köpeği kaç kişiyi cebinden çıkarır. Geçen gün markette gördüm ve cebinden çıkardığı tüm bozukluğu döktü kasiyerin önüne ve fişin çıkmasını beklemeden akıldan hesapladı aldıklarının toplam miktarını. Ne çok deli ne çok da veli... Elimine ettiğimiz insan seli ve de. Ah, gözlerim yaşardı. Ah, yüreğim yeşerdi...

Nerede kalmıştık Didem?

Tükenmeyen tutkumla ve duruşumla yazıp yaşarken ara sıra sana uğruyorum gel-geç sevgilerini görüyorum da insanların...

Sana gıpta ediyorum: a, evet, bir de hukukçu kimliğin ki lisedeki en büyük hayalimdi avukat olmak şükür ki başka bölümü kazandım kim bilir kaç kişi ipe giderdi benim kibar savunmamla kim bilir meslekten de ihraç edilirdim hele ki şu içinde yaşadığımız çağda kimdir suçlu kimdir masum, kolay mı ayırt etmek... Caka satanlar elbet.

Bir de cefa çekenler.

Eziyet babında hayatı meziyet addedenler.

Hiçliğim bir de içselleştirdiğim hayat elbet bir baltaya sap olmanın farklı unsurları.

Göçebe kimliğim ve de: daldan dala konduğum komik hayatım:

Kimine göre üstü kimine göre üstünkörü gel gör ki; ben tüm vazifelerimi en üst seviyede ifa ettim.

Sıfatlar ve de uçuşan ve bilsinler ki; kalp gözümle cebimden çıkarırım her birini ama hayatın sunumu iken kibarca yaşadığım ve telaffuz ettiğim asla da ezik sanmasınlar hani beni hem ben bezik oynamayı da bilmem işin ilginç tek bildiğimdir aklımın iplerinde salınmak ve duygularıyla alınmak...

Hayatın çıkış noktası ne mi?

Bir de varış noktası var madem.

Yolculuk ettiğim içsel hüviyetim ve içimde saklı ne çok kimlik:

Para kazanmayı bilfiil reddetmiş biri olarak insanların bana pek de itibar etmediğinin farkındayım ve haiz olduğum özellikleri de gömüp nice sıfat koymazlar mı ismimin başköşesine.

Benimse başköşemde olan sadece insanlık ve sevgidir ve iman gücü ve bilgi.

Deforme olmuş iken insanlık ve bilgi de dibe vurmuşken sahip olduğum özellikleri nasıl da tarihe gömdüm gel gör ki yazmaya durduğum her vakit uçuşa ve transa geçiyorum elimde olmadan ve elimde olmadan çok seviyorum, Didem ve insanlar bunu bile yok sayıyor daha da beteri sevecen olmam onlara ters geliyor iyi de bizler sevgiyle yaratılmadık mı?

Sevginin dahi küçümsendiği...

Sevgisiz insanlar ise sözüm ona sevgi dolu ve her şeye muktedirken ve elimde değil işte:

Hiçliğimi seviyorum ve ben daha ezelden hiçlik makamına talibim.

Ne talep ediyorum ne ima ne de imha.

Sadece hücrelerim çoğalırken ve eksilirken ben hayatın sunumu ile kaderime de müteşekkirim madem ve mademki Rabbime sevdalı...

Sevginin dahi refüze edildiği bir çağda ve dünyada ne değişti ki elimizdeki akıllı telefonlarla ve bildiğim şu ki sevgili Didem:

Aklımın kullanılmayan bölümünü devreye sokmayı başardım ben bir ömür nasıl ki zekâmızın büyük kısmını kullanmıyoruz üstüne ek olarak nadasa aldığım iç sesimi de ekledik mi sorma gitsin bendeki coşkuyu ve yazma isteğini.

Sevmeden olmuyor asla olmadı ve olmayacak da hem nasıl ulaşırdım ben en üst İlahi Makama?

Mesleklerime dahi tutkuyla bağlı iken ve bu bile göze batarken hep göze battım bir ömür.

Çocukluğumda olsun öğrencilik yıllarımda olsun ama asla da ödün vermedim ben: ne kendimden ne de

sevebilme yetimden ve en sevdiğimdir yetimlerin başını okşamak hem ben nasıl örnek almam sevgili Peygamber Efendimizi? Ki söylerken bile içim titredi: yaratılmış en muhteşem en ahlaklı insan.

Ahlaki erozyonla dolu iken içimiz dışımız...

Sevgiyi bile çamura bulamışken insanlar...

Masumiyet bile aşığılanırken bir de insanlar durduk yerde iftiraya uğrarken elbet sevgi her insana her yüreğe yakışmıyor.

Zaten bizi karşılıksız seven kim var ki Rabbimizden ve annelerimizden başka ve senin yaşadığın anneni kaybetmiş olma acısını ben defalarca yaşadım, sevgili Didem ve ben annemi kaç kere kaybetme noktasına öyle bir geldim ki bu bağlamda yaşadığın acıya saygı duyuyorum ve sevgi dolu yüreğini çoktan kazıdım en derine...

"Yalan söylüyorum

Güller bu sıra hiç konuşmuyor bayım."(Alıntı)

Evet, yalan söylüyorsun sevgili Didem ve ben "gül" titrimle illa ki konuşuyorum:

Hem yazarken hem de severken ve bunun için de kimseden izin almadım: ne dün ne de bu gün...

Sevmek hep mi zor gelir insanlara hatta sevmek bile mi?

Bilediğim sözcüklerim bir de bilinmeze duyduğum aşk ve inanç ve bilindik olan sadece; Rabbimin boyutsuz ve sonsuz varlığı ve ben onsuz bir yaşam düşünemiyorum bu yüzden de Allah korkusu olmayan insanları çoktan çıkardım hayatımdan gerçi onlar illa ki yakamdan düşmezken ve en sevdiğim, Didem:

Allah var gam yok...

Bir gün görüşme ümidiyle yeter ki Allah istesin...